

Αρνείται η Εκκλησία την απόλαυση;

/ [Γνώμες](#)

Σχόλιο στο Ευαγγέλιο της Κυριακής των αγίων εξακοσίων τριάκοντα θεοφόρων Πατέρων της εν Χαλκηδόνι αγίας και Οικουμενικής Δ΄ Συνόδου.

- Γράφει ο [π. Ανδρέας Αγαθοκλέους](#)

Είναι τραγικό να θεωρούμε ότι η Εκκλησία πιστεύει αυτό που έχει προ αιώνων απορρίψει.

Όταν το 451μ.Χ. ασχολείτο με την αίρεση του Μονοφυσιτισμού και τον καταδίκασε σε Οικουμενική Σύνοδο, στην πραγματικότητα διάσωζε την ανθρώπινή μας φύση.

Με το να δεχόμαστε την ανθρώπινη φύση του Χριστού μαζί με τη Θεική Του, δεχόμαστε πως η ύλη, η απόλαυση της ζωής, η φύση και ο,τι ανθρώπινο έχουμε, έχει εξαγιαστεί.

Κι όμως, υπάρχουν άνθρωποι που νομίζουν ότι η Εκκλησία εναντιώνεται στις απολαύσεις, απορρίπτει την όποια ηδονή, καλεί τα μέλη της «να στερηθούν αυτή

τη ζωή για να χαρούν την αιώνια».

Η αίρεση του Μονοφυσιτισμού που αναφέρεται στη φύση του Χριστού, απορρίπτοντας δηλαδή την ανθρώπινη, ως προέκταση στερούσε τον άνθρωπο από την πρόσληψη και απόλαυση των υλικών ως προερχομένων από το κακό.

Η απολυτοποίηση της ύλης οδηγεί στον υλισμό, στη θεοποίηση του κόσμου τούτου. Ο Μονοφυτισμός οδηγεί στην απολυτοποίηση του πνεύματος, στην απόρριψη του κόσμου τούτου.

Η Ορθοδοξία διασώζει την Αλήθεια ότι ο άνθρωπος ως ψυχοσωματική ύπαρξη καλείται να ζήσει έτσι και να γίνει φυσιολογικός. «Όποιος είχε την αγαθή τύχη να συναντήσει έναν Άγιο – όχι σαν οπτασία, αλλά σαν άνθρωπο απλό και καθημερινό – δεν μπορεί να πιστέψει ότι υπάρχει «φυσικότερο» χαρακτηριστικό για τον άνθρωπο από την αγιότητα» (Αρχιεπ. Αυστραλίας Στυλιανός).

Όμως το «Ορθοδοξείν εστί το σχοινοβατείν». Γι' αυτό είναι δύσκολο να ζούμε ως Ορθόδοξοι, χωρίς ακρότητες. Χρειάζεται ταπείνωση να δεχτείς ο,τι είναι αληθινό κι ας σε υπερβαίνει. Χρειάζονται πνευματικά – Ορθόδοξα αισθητήρια για να καταλάβεις ποιος «ορθοτομεί το λόγο της Αληθείας». Χρειάζεται άσκηση για να φύγουν όσα σου στερούν τον αγιασμό.

Πηγή: pemptousia.gr